

A Magyar Jogászegylet február 24-én tartotta idei rendes közgyűlését az Ügyvédi Kamara dísztermében. A *Nagy Ferenc* dr. halálával megüresedett elnöki tisztségre Dr. *Juhász Andor* a m. kir. Kuria elnökének indítványára Dr. *Szászy Béla* igazságügyi államtitkárt választották meg közfelkiáltással. Dr. *Pap József* üdvözölte az ujjonnan megválasztott elnököt és hangsúlyozta, hogy magyar jogász csak a nemzeti tradíciók alapján állhat. Dr. *Szászy Béla* székfoglaló beszédében kiemelte, hogy a szabadságjogok a jogi haladásnak lényeges feltételei. A jogszabályok tömkelegében egyszerűséget kell teremteni, nem szabad az élet szabályozását a tulságba vinni.

A beérkezett alapszabálymódosítási indítvány felett a jelenlevők számára való tekintet nélkül a legközelebbi közgyűlésen fognak határozni.

A perjogi szakosztály elnökévé Dr. *Térffy Gyulát*, a magánjogi szakosztály elnökévé Dr. *Szladits Károlyt*, a könyvkiadó szakosztály elnökévé Dr. *Nyulási Jánost*, számvizsgálókul *Vincenty Gusztávot*, *Ambrózy Gyulát* és *Markos Olivért* választották meg.

— Sz. —

IRODALOM

Az 1928. év Magánjogi és Hiteljogi birói gyakorlata (Glücksthal – Huppert – Varannai). Örömmel jelentjük, hogy az immár harmadik évfolyamába lépő joggyakorlati összeállítást a szerkesztők hozzájárulásával díjtalan mellékletként áll módunkban olvasóinknak rendelkezésére bocsájtani. A mű érdemi méltatására visszatérünk.

Dr. Nizsalovszky Endre: A zálogjogok és a telki teher néhány főkérdése. Budapest, Grill 1928. A jeles szerző e munkájával élenken érzett szükségletet elégít ki. Mint a Magánjogi Törvénykönyv Törvényjavaslatának egyik, éppen az általa választott témakörrel *ex asse* foglalkozó tagja, elsősorban hivatott arra, hogy a köztudatba belevigye azokat az előismereteket és azt az ideológiát, amelyek nélkülözhetetlenek a M. T. dologjogi részében foglalt új intézmények és új jogi koncepciók helyes megértéséhez. Így különösen a telki teher ugyyszólván teljesen új jogintézmény, amelynek régi jogunkban felmerült analógiái már teljesen elhalványultak, az osztrák polg. tkvben csak egyes részletkiágazásai vannak meg és így fennálló telekkönyvi jogunk rendszeréből teljesen kiesnek. A „feste Pfandstellen“ elve, a tulajdonjelzálogjog, a jelzálogadáslevél és telekadóslevél, a keretbiztosítéki jelzálogjog mind új intézmények, amelyekkel még a jogásznak

is előbb meg kell barátkoznia, mielőtt az új telekkönyvi jogba beleélhetné magát. Szerző nemcsak a már önmagában is igen terjedelmes anyagban, hanem az azzal szomszédos és kapcsolatos jogterületeken is teljesen otthonos, és a német, osztrák és svájci joganyagot is oly szuverénitással kezeli, amely minden elismerésre méltó. A M. T.-hez fűződő érzelmi kapcsolata nem teszi elfogulttá e törvényhozói művel szemben s bíráló észrevételei és ellenjavaslatai bizonyára teljes sullyal fognak latba esni. A sok megszivlelendő észrevételből egyet emelünk csak ki azért, mert e sorok íróját is már sokszor foglalkoztatta, t. i. a disharmóniát, amely a M. T.-ben a telekadósság (807. s k. §§.) és a telki teher (712. s k. §§.) szabályozása között fejmáll. Mindenki bizonyára abból fog kiindulni, hogy a telki teher is telekadósság, de olyan telekadósság, amelynek alapján a jogosultnak időszakos szolgáltatások járnak a lekötött ingatlan terhére. A M. T. azonban a telekadósságot olyan *jelzálogjogként* fogja fel, amely mögött nem áll személyes követelés (807. §.), míg a telki teher tisztán „Sachhaftung“-ként van konstruálva, úgy, hogy a kötelezett „kizárólag a terhelt telekkel felel“ (712. §. 1. bek.). Amikor már most a M. T. a lejárt egyes szolgáltatásokért a terhelt telek tulajdonosát mégis személyesen is felelőssé teszi (724. §.), ezzel illuzóriussá válik a 712. §-ban lefektetett „Sachhaftung“, mert hiszen éppen a legnormálisabb esetben és az intézmény fordulópontján a felelősség személyes. Mindezt a Szerző is kiemeli (v. ö. 24., 28., 41. s. k. II.). A magunk részéről, csak azt tesszük hozzá, hogy leghelyesebb volna a telki terhet a telekadósság alá subsumálni s ezzel egyuttal az ingatlant terhelő korlátozott dologi jogok terén a M. T.-ben kétségkívül mutatkozó hypertrófiát valamivel enyhíteni. A kiváló szerző egy másik igen érdekes kezdeményezése az, hogy jogon alapított zálogjog esetében el kellene ismerni a visszterhes engedményezés útján való kielégítés lehetőségét. Ez annál helyesebb, mert fennálló végrehajtási jogunkban is sűrűn érzett hiány, hogy lefoglalt követelések és más jogok árverésen potom pénzen kelnek el, míg ha a szabadkézből való értékesítés meg volna engedve, teljes értéküket be lehetne hozni. A megfelelő biztosítékokat összejátszás és kijátszás ellen meg lehetne találni.

M.

Az elévülés magyar jogszabályai cím alatt dr. Egri Bónis Pál budapesti ügyvéd az elévülésre vonatkozó magyar tételes joganyagot foglalta röviden össze az egyes jogágak (magán, hitel, per, és büntető jog) szerint, ahol szükségesnek látszott, elméleti bevezetéssel.

Az elévülésnek óriási kül- és belföldi irodalma van, tény azonban az, hogy a gyakorlati jogélet hijjával van olyan kézikönyvnek, amely a sokféle elévülési időhatár tekintetében